

Til § 58 og § 59

Ifølge § 58, stk. 1, skal myndighederne, inden der træffes afgørelse om påbud eller forbud, foretage forhåndsvarsling overfor adressaten. I medfør af stk. 2 kan forhåndsvarsling i visse tilfælde undlades, hvis øjeblikkelig afgørelse er påkrævet, eller hvis underretning må anses for åbenbar unødvendig. Her er der tænkt på tilfælde, hvor påbuddets eller forbuddets adressat må antages på anden måde, f.eks. gennem førte forhandlinger, at have kendskab til sagen, således at han har haft mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger.

Bestemmelsen i § 59 fastslår, at myndighederne skal fastsætte en frist for en afgørelses efterkommelse, når afgørelsen omfatter et påbud eller forbud. Under visse særlige forhold kan det bestemmes, at et påbud eller forbud skal efterkommes straks.

Ifølge § 59, stk. 2 kan det, når særlige grunde taler for det, bestemmes, at en klage over et påbud eller forbud ikke skal have opsættende virkning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med, at klager over påbud eller forbud, som udgangspunkt, har opsættende virkning, jfr. lovforslagets § 80, stk. 1, hvortil der henvises. Når særlige grunde taler for det, kan tilsynsmyndigheden altså bestemme, at påbuddet eller forbuddet ikke skal følge det almindelige udgangspunkt om, at klage har opsættende virkning, jfr. lovforslagets § 80, stk. 1.

Bestemmelserne svarer til bestemmelsen i miljøbeskyttelseslovens § 75 og § 78, stk.1, der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991.

Til § 60

Ifølge stk. 1 skal myndighederne give klagevejledning i overensstemmelse med forvaltningslovens § 25.

Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 77 der blev indsat ved lov nr. 358 af 6. juni 1991. Miljøbeskyttelseslovens § 77 er siden ændret ved lov nr. 569 af 24. juni 2005.

Til § 61 og § 62

Bestemmelserne hænger sammen med de i bestemmelserne nævnte foreninger og organisationers klageret over afgørelser truffet med hjemmel i bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3, jf. lovforslagets § 86 og § 87, hvortil der henvises.

Lovforslagets § 61 hænger sammen med bestemmelsen om lokale foreningers klageret i § 86.

Lokale foreninger og organisationer tillægges efter lovforslagets § 86 klageret, når foreningen eller organisationen overfor førstinstansen dokumenterer, at

en række betingelser er opfyldt og oplyser, hvilke typer afgørelser efter bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3 foreningen ønsker underretning om for at udøve klageret.

Lovforslagets § 62 skal ses i sammenhæng med § 87 om de landsdækkende foreningers klageadgang.

Landsdækkende foreninger og organisationer omfattet af lovforslagets § 62 kan underrette miljøministeren om, hvilke typer afgørelser efter bestemmelserne i lovforslagets kapitel 3 foreningen eller organisationen ønsker underretning om. Miljøministeren vil herefter inden 14 dage viderebringe anmodningerne til de pågældende kommunalbestyrelser, således at afgørelserne kan blive tilsendt de pågældende foreninger og organisationer. Det bemærkes, at klageretten, for de landsdækkende foreninger og organisationer ikke afhænger af, om de har udnyttet adgangen til at anmode om afgørelserne. Klageretten afhænger alene af, om foreningen eller organisationen opfylder betingelserne i lovforslagets § 87.

Bestemmelserne giver de pågældende foreninger og organisationer mulighed for at sikre sig, at de kan følge med på områder, hvor de har mulighed for at klage.

At opfylde kravet i § 61 og § 62 om, at beskyttelse af miljø og natur skal være foreningens eller organisationens hovedformål, indebærer, at foreninger og organisationer, der har flere formål, der ikke alle vedrører natur og miljø, skal have den væsentligste del af interessevaretagelsen på miljø- og/eller naturområdet.

Foreninger og organisationer er endvidere omfattet af bestemmelserne, når de efter deres vedtægter har til formål at varetage væsentlige rekreative interesser og en afgørelse berører sådanne interesser. Ved rekreative interesser forstås eksempelvis friluftsliv, sportsaktiviteter, sportsfiskeri m.v.. Der tænkes her f.eks. på foreninger og organisationer som Friluftsrådet og Danmarks Idrætsforbund m.v.

I kravet om, at der skal være tale om væsentlige rekreative interesser ligger, at der i den enkelte afgørelse skal være tale om forhold af væsentlig betydning for de interesser, som foreningen varetager.

Der stilles endvidere krav til arten af de interesser, som organisationerne kan varetage i den enkelte klagesag, idet det i § 86 og § 87 bestemmes, at klagen alene kan have til formål at varetage natur- og miljøbeskyttelse.

Heri ligger, at der vil kunne klages over, at der efter foreningens opfattelse ikke tages tilstrækkelige hensyn til natur og miljø på områder, hvor foreningen varetager rekreative interesser, mens der ikke vil kunne klages over, at der tages for vidtgående hensyn til natur og miljø. I sådanne situationer vil det fortsat - i